

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010206
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1623010206.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Erika Tomusa, v trestnej veci obžalovaného G. N., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky, č. k. 0T/41/2023-117 z 13. septembra 2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. mája 2024, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

G. N., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom N. pri Z., S. XXX/X

u k l a d á

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému:
- trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/33/2023 zo dňa 30.11.2023, právoplatný 28.12.2023,
- trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/50/2023 zo dňa 14.03.2024, právoplatný 15.05.2024,
ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 0T/418/2023-117 z 13.09.2023 bol obžalovaný G. N. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 26.04.2023 v čase približne o 12.00 h v obci N. pri Z. na D. ulici na parkovisku reštaurácie U C. od cudzil zo zaparkovaného neuzamknutého osobné vozidla značky Honda Civic, evidenčného čísla Z čiernu koženkovú peňaženku obsahujúcu peňažnú hotovosť vo výške 800,- Eur, čím tak svojím konaním

poškodenému G. N. - Q. C., IČO: XXXXXXXX, s miestom podnikania N. pri Z., N. XXX/X, spôsobil škodu krádežou vo výške 800,- Eur,

Obžalovanému G. N. bol podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov, na výkon ktorého bol postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd obžalovanému uložil podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť poškodenému G. N. - Q. C., N. pri Z., škodu vo výške XXX €.

Proti rozsudku podal, v zákonnej lehote, odvolanie obžalovaný G. N., ktorého dôvody súdu doručil dňa 04.01.2024 a v tomto odvolaní uviedol, že s uložený trestnom nesúhlasí a považuje ho za neprimerane prísny.

K odvolaniu poskytol vyjadrenie prokurátor okresnej prokuratúry a konštatoval, že trest uložený obžalovanému je vzhľadom na osobu obžalovaného ako aj charakter trestnej činnosti zákonný. Dal do pozornosti pomerne obsiahly odpis z registra trestov ako aj skutočnosť, že ani v minulosti ukladané nepodmienečné tresty nemali na neho výchovný vplyv a ani preventívny.

Vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného doručil súdu aj poškodený G. N., ktorý uviedol, že obžalovaný, i napriek sľubom, dlžnú sumu 200 € neuhradil. Obžalovaný nedodrжал termíny nahradenia škody, ktoré sám navrhoval.

Záverom uviedol, že s nepodmienečným trestom uloženým obžalovanému súhlasí, ako aj s výrokom týkajúcim sa uplatnenej škody.

Podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona

(1) Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

(2) Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku

(1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

(2) Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V priebehu odvolacieho konania bolo zistené, že vo vzťahu k obžalovanému boli vydané ďalšie odsudzujúce rozhodnutia za ďalšiu trestnú činnosť spáchanú obžalovaným.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd v rámci verejného zasadnutia zabezpečil trestný rozkaz Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/33/2023 z 30.11.2023, právoplatný dňa 28.12.2023 a trestný rozkaz Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/50/2023 zo 14.03.2024, právoplatný dňa 15.05.2024 a postupom podľa §

326 ods. 5 Trestného poriadku a § 269 Trestného poriadku doplnil dokazovanie oboznámením vyššie uvedených trestných rozkazov.

Z uvedených trestných rozkazov zistil nasledovné:

-trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/33/2023 z 30.11.2023, právoplatným dňa 28.12.2023 bol obžalovaný G. N. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. písm. a/ Trestného zákona, za čomu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní dva roky a skutok spáchal dňa 22.04.2023,
-trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/50/2023 zo 14.03.2024, právoplatným dňa 15.05.2024 bol obžalovaný G. N. uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 § 212 ods. písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, za čomu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní tri roky a skutok spáchal dňa 04.02.2023, pričom bol zrušený trest vo výroku trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/33/2023 z 30.11.2023, právoplatným dňa 28.12.2023.

Vzhľadom k doplnenému dokazovaniu obžalovaný záverečným návrhom požiadal aby bol súd zhovievavý a aby mu uložil miernejší trest a dodal, že má uloženú prísnu podmienku, momentálne pracuje v riadnom pracovnom pomere a mieni spôsobenú škodu nahradiť. Doplnil, že skôr škodu nahradiť nemohol pretože nemal finančné prostriedky, avšak škodu je ochotný uhradiť.

Prokurátorka vzhľadom na doplnené dokazovanie a zadovážené právoplatné trestné rozkazy Okresného súdu Malacky, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť súhrnný trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

Na základe podaného odvolania, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Trestného poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutky boli súdom prvého stupňa ustálené na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pri tom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Vo vzťahu k žalovanému skutku obžalovaný G. N. na hlavnom pojednávaní, po tom ako bol poučený o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku a po poučení podľa § 257 ods. 5 až ods. 8 Trestného poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine resp. nepoprie spáchanie skutku bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodovania považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, urobil vyhlásenie o vine (§ 257 Trestného poriadku), kedy predniesol: „som vinný zo spáchania skutkov v obžalobe“ a na všetky otázky položené mu v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku odpovedal „áno“, prvostupňový súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že vo vzťahu k priznaným skutkovým okolnostiam dokazovanie nebude vykonané a rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste.

Správne potom postupoval súd prvého stupňa, keď uznal obžalovaného G. N. za vinného podľa podanej obžaloby a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovaného a následne prijatie tohto vyhlásenia súdom, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť, uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a takto uznal obžalovaného G. N. vinným.

Čo sa týka výroku o treste tento okresný súd odôvodnil nasledovne: „...súd dospel k záveru, že v danej veci je nutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody a reflektovať tak uplatnením trestnej represie, keďže stíhaný skutok spáchal krátko po tom, čo dňa 29.01.2023 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Malacky rozsudkom spisová značka 1T/64/2021 zo dňa 25.07.2022, právoplatným dňa 25.07.2022. Obžalovaného možno pritom s ohľadom na jeho profil vyplývajúci predovšetkým z registra trestov, označiť za špeciálneho recidivistu, ktorý opakovane pácha trestnú činnosť, pričom ani nepodmienečné výkony dosiaľ uložených trestov neviedli k jeho náprave. Napriek tomu, že obžalovaný krátko pred spáchaním stíhaného skutku bol prepustený z výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody dňa 29.01.2023, opätovne dňa 26.04.2023 páchal majetkovú trestnú činnosť, bez akejkoľvek reflexie a zdržanlivosti. V danom prípade súd preto u obžalovaného vylúčil uloženie akýchkoľvek alternatívnych trestov v zmysle obhajobného návrhu, keďže ich uloženie by bolo zjavne nedostatočné na dosiahnutie účelu trestu. Obžalovaný svojím doterajším spôsobom života dal jasne najavo nerešpektovanie právneho poriadku Slovenskej republiky a pomerne častým páchaním trestnej činnosti, je možné uzatvoriť, že účel trestu u obžalovaného nemožno dosiahnuť miernejšou represiou. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd konštatuje, že obžalovanému svedčí jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. 1) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu, čin oľutoval). Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je v rovnováhe, preto súd obžalovanému v zmysle uvedeného uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, čo je na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá je pre daný druh trestu určená až na dva roky. Na výkon takto uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, riadiac sa režimom ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaných skutkov bol odsúdený vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin. Takto uložený trest odňatia slobody predstavuje podľa úvahy súdu potrebnú represiu pre obžalovaného a bude tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivo zváži následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného, jeho pomerom, ako i prognózam jeho nápravy. Súd pri uložení trestu reflektoval a zohľadnil tiež zásadu proporcionality a racionality a dospel k záveru, že obžalovaný vzhľadom k viacerým výkonom nepodmienečných trestov odňatia slobody, nemá dlhodobu stále zamestnanie, svoju obživu si zjavne zabezpečuje tiež páchaním trestnej činnosti, navyše obžalovaný v konaní nepreukázal svoje tvrdenia ohľadne nového zamestnania, v ktorom má podľa vlastného vyjadrenia pracovať len 2 týždne. S ohľadom na frekventované páchanie trestnej činnosti zo strany obžalovaného, v dôsledku ktorého nemá obžalovaný ustálený príjem v podobe trvalého zamestnania, súd vzhľadom na potrebu nevyhnutnosti nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, čím zabezpečí účinnú ochranu ostatných členov spoločnosti. Trest uložený v uvedenej výmere dáva podľa úvahy súdu možnosť obžalovanému na potrebnú prevýchovu a efektívnu reflexiu vo vzťahu k vlastnému protiprávnemu konaniu.“

Vzhľadom na dokazovanie vykonané (doplnené) v konaní pred odvolacím súdom, konajúci senát konštatuje, že prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu, z ktorého dôvodu si zabezpečil trestné rozkazy tak ako je vyššie rozvedené, pričom prihliadol na rozhodnutie č. 55 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 4/2013, podľa ktorého záver súdu o uložení súhrnného trestu sa musí opierať o dôkazy vykonané v konaní pred súdom, čo bolo súdom rešpektované a boli oboznámené oba vyššie uvedené spisy.

Z odpisu z registra trestov aj samotných pripojených spisov je zistiteľné, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k obom odsúdeniam, i keď trest v odsúdení sp. zn. 3T/33/2023 bol zrušený trestným rozkazom sp. zn. 3T/50/2023 z titulu ukladania súhrnného trestu a to z nasledovných dôvodov, ktoré vyplynuli z pripojených spisov:

-trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/33/2023 z 30.11.2023, právoplatným dňa 28.12.2023 bol obžalovaný G. N. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. písm. a/ Trestného zákona, za čomu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní dva roky a skutok spáchal dňa 22.04.2023,
-trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/50/2023 zo 14.03.2024, právoplatným dňa 15.05.2024 bol obžalovaný G. N. uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 § 212 ods. písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, za čomu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní tri roky a skutok spáchal dňa 04.02.2023, pričom bol zrušený trest vo výroku trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/33/2023 z 30.11.2023, právoplatným dňa 28.12.2023.

Z ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, čo znamená, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu. V konkrétnom prejednávanom prípade obžalovaného N. C. prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, pretože žalovaného skutku sa dopustil v súbehu s vyššie rozvedenými skutkami a tento súbeh nebol vyhlásením/oznámením trestného rozkazu prerušený.

Z doteraz platnej judikatúry vyplýva, že súd je povinný uložiť páchatel'ovi súhrnný trest za všetky trestné činy, ktoré boli spáchané skôr než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin páchatel'a (NR St 27/1962), pričom viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich, nebol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok/oznámený trestný rozkaz (stanovisko NS SR č. 59 publikované v zbierke č. 7/2018 a primerane jud. 8/1974).

Teda z rozvedeného je jasné, že medzi spáchaním časovo prvého z trestných činov dňa 04.02.2023 (sp. zn. 3T/50/2023), druhého v poradí -skutku zo dňa 22.04.2023 (sp. zn. 3T/33/2023) a tretieho - nášho prejednávaného skutku zo dňa 26.04.2023 (sp. zn. 0T/41/20213), nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok/oznámený trestný rozkaz (v poradí prvý bol oznámený trestný rozkaz v prejednávanej veci a to dňa 28.04.2023 a ďalšie trestné rozkazy boli obžalovanému oznámené nasledovne: dňa 30.11.2023 bol oznámený trestný rozkaz sp. zn. 3T/33/2023 a to dňa 19.12.2023 a trestný rozkaz sp. zn. 3T/50/2023 bol obžalovanému oznámený dňa 06.05.2024, tj. obžalovaný nebol varovaný vyhlásením odsudzujúceho rozsudku/oznámením trestného rozkazu (k tomuto viď stanovisko NS SR č. 59 v Zbierke č. 7/2018) a preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu za viacčinný súbeh, nakoľko o všetkých zbiehajúcich sa trestných činoch sa rozhoduje v spoločnom konaní.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností odvolací súd konštatuje, že nezistil zo strany prvostupňového súdu žiadne pochybenie a v tomto smere odkazuje na správne odôvodnenie na strane 5 napadnutého rozsudku.

Teda krajský súd vo vzťahu k druhu a výmere trestu dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa a preto si osvojil dôvody a úvahy, ktorými tieto svoje zistenia a závery rozviedol a vysvetlil.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatel'ovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Uloženie jedného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť je vždy v prospech obžalovaného, z ktorého dôvodu obžalovanému G. N. uložil jeden trest za trestné činy uvedené v prejednávanej veci sp. zn. OT/41/2023 a tiež vo veci sp. zn. 3T/33/2023 a sp. zn. 3T/50/2023, pričom nemohol uložiť iný trest ako trest už uložený v prejednávanej veci, tj. korigovať a napraviť, (sprísniť z pohľadu znenia ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím), pretože by nastala situácia, že by musel ukladať trest prísnejší ako predchádzajúce odsúdenia, a keďže absentovalo odvolanie podané prokurátorom v neprospech obžalovaného G. N., takto modifikovať trest nemohol, nakoľko by to rozhodne zmenilo postavenie obžalovaného v jeho neprospech, tj. jednoznačne by to zhoršilo jeho postavenie.

V odvolacom konaní totiž platí obmedzenie vyplývajúce z ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Teda zo strany okresnej prokuratúry nebolo podané odvolanie v neprospech obžalovaného a práve uloženie spoločného trestu a následne aj súhrnného trestu za dodržania podmienky, že trest ukladaný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, by bolo v neprospech obžalovaného G. N. a teda v rozpore s ustanovením § 322 ods. 3 druhá veta Trestného poriadku - podľa ktorej: „V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného;...“ (zákaz reformatio in peius).

Krajský súd záverom všeobecne dodáva, že úlohou spoločnosti je uložiť len taký druh a výmeru trestu, pri ktorom bude splnený účel tohto trestu, ale zároveň budú dodržané aj zásady humanizmu, a to predovšetkým tak, že trest má spôsobiť len takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu. Trestný zákon teda vždy presne ustanovuje, aký druh trestu možno uložiť za konkrétny trestný čin a aké podmienky musia byť splnené na uloženie daného druhu trestu. Trest uložený páchatel'ovi trestného činu je sankcia smerovaná výlučne voči páchatel'ovi trestného činu, a teda má postihovať výlučne páchatel'a a to tak, aby sa zabezpečil čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd, na podklade odvolania podaného obžalovaným G. N. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a sám postupom § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.